

**MATERIALS
OF THE XII INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE**

**«MODERN SCIENTIFIC
POTENTIAL - 2016»**

February 28 - March 7, 2016

**Volume 11
Pedagogical sciences
Physical culture and sport**

Sheffield
SCIENCE AND EDUCATION LTD
2016

SCIENCE AND EDUCATION LTD

Registered in ENGLAND & WALES

Registered Number: 08878342

OFFICE 1, VELOCITY TOWER, 10 ST. MARY'S GATE, SHEFFIELD, S
YORKSHIRE, ENGLAND, S1 4LR

**Materials of the XII International scientific and practical
conference, «Modern scientific potential», - 2016.**

Volume 11. Pedagogical sciences. Physical culture and sport.
Sheffield. Science and education LTD - 112 ctp.

Editor: Michael Wilson

Manager: William Jones

Technical worker: Daniel Brown

Materials of the XII International scientific and practical conference,
«Modern scientific potential», February 28 - March 7, 2016
on Pedagogical sciences. Physical culture and sport.

For students, research workers.

ISBN 978-966-8736-05-6

© Authors, 2016

© SCIENCE AND EDUCATION LTD, 2016

Egenova B., Pazilova B.A. Using innovative technologies in teaching English.....	45
Sadykova L.R., Alekseeva L.M. Target and content aspects of training a foreign language in the context of intercultural paradigm	48
Аубакирова К.Ф., Амирбекова М.Р., Семак Н.В., Толеугазина Д.С. Формирование патриотизма у младших школьников средствами народной педагогики.....	50
Мелешко I.B. Самостійна робота студентів, як один з пріоритетних напрямів у процесі вивчення іноземної мови.....	52
Вороніна Г.Р. Комп'ютерні технології у процесі вивчення іноземних мов	54
Ахтамьянова Г.Е., Алина Ш.К. Формирование каллиграфического письма у младших школьников с задержкой психического развития.....	56
Велибекова В.В. Игра как активный метод обучения и воспитания младших школьников	59
Валиук В.Ф. Індивідуальні особливості школярів як основа вибору допрофільних курсів за вибором	61
Шынтаева Н.А., Аккулиева Г.М. Мектепке дейінгі балаларға экологиялық тәрбиеберу құндылықтары	64
Шыныеват Р.Т., Шынеева Г.Т. Бала тілін көркем шыгарма мәтіндері арқылы дамыту	67
Стыбаева А.Ш., Данникеева А.Б. О проблеме психолого-педагогической профилактики вредных привычек у младших школьников	69
Волчок И.В., Калиберда Л.М., Гайдусь А.Ю. Мультимедийное сопровождение лекций и лабораторных работ по физике	71

SOCIAL PEDAGOGY

Иваненко М.А., Капустина Н.Г. К вопросу о социальной ответственности педагогов дошкольной образовательной организации при работе с родителями	73
Mixsев A.O., Mixsева Г.В. Показники особистісної адаптації до навчання в учнів 11-х класів середньої загальноосвітньої школи	80
Нугманова Р.Т. Формирование профессиональных компетенций в процессе производственной практики	83
Трофимова Ю.С. Факторы воздействия в арт-терапии.....	84

11. Миронова Л.Р. Формирование родительской рефлексии в процессе взаимодействия семьи и дошкольного образовательного учреждения. СПб., 2004. 170 с.
12. Пазина О.Е. Социальная ответственность личности в современном обществе: автореф. дис.... канд. филос. н. Нижний Новгород, 2007. 24 с.
13. Панарин И.А. Психология социальной ответственности лидеров молодежных движений: дис. д-ра психол.наук, М, 2010, 416 с.
14. Парамонова И.М. Социальная ответственность: генезис, сущность, структура и стратегия развития: Системный анализ: автореф. дис.... канд. филос. н. СПб., 2001. 25 с.
15. Прядеин В.П. Ответственность как предмет психологического исследования: монография. Екатеринбург, 2007. 209 с.
16. Словарь бизнес-терминов. Академик.ру.2001.
17. Современные формы работы с родителями в дошкольном учреждении: методические рекомендации к 2012-2013 учебному году / сост. Е.В. Пляскина. Троицкое: РМК, 2013. 60 с.
18. Урмина И.А., Данилина Т.А. Инновационная деятельность в ДОУ: програм.-метод. обеспечение : пособие для рук. и адм. работников. М.: Линка-Пресс, 2009. 320 с.
19. Федеральный государственный образовательный стандарт дошкольного образования. М: УЦ Перспектива, 2014. 32 с.
20. Энциклопедический словарь по психологии и педагогике. 2013.

Міхеєв А.О., Міхеєва Г.В.

*ДВНЗ України «Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці
Загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів №5, м. Чернівці*

ПОКАЗНИКИ ОСОБИСТІСНОЇ АДАПТАЦІЇ ДО НАВЧАННЯ В УЧНІВ 11-Х КЛАСІВ СЕРЕДНЬОЇ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ

Адаптація є одним із важливих закономірних факторів і дуже тісно пов'язана з функціонуванням усіх систем організму людини, а також відповідно з процесами навчання учнівської молоді. Адаптаційний фактор є якісним показником рівня пристосування організму людини до мінливих факторів зовнішнього середовища, і особливо – навчального процесу. При цьому часто виділяють генотипову і фенотипову адаптацію. Генотипова адаптація – процес пристосування до умов середовища шляхом спадкових змін і природного добро-

ру. Фенотипова адаптація – процес, що розвивається в кожного окремо упродовж усього життя у відповідь на дію різних факторів середовища.

Одним із ключових факторів фенотипової адаптації є навчання – у дошкільних навчальних закладах, середній загальноосвітній школі, а також у вищих навчальних закладах. При цьому часто організм перебуває у стресових ситуаціях, а здатність адаптуватися є вкрай важливим фактором розвитку. У деяких випадках – навіть виживання. Тобто, навчальні заклади усіх ступенів є важливим соціальним фактором адаптації упродовж тривалого періоду життя – 10-11 років, а це може знаходити своє відображення на стані здоров'я у цілому.

Серед сучасних перспективних напрямків педагогіки, біології і, особливо, медицини є дослідження стану адаптації учнівської та студентської молоді до процесів навчання з вивченням низки її параметрів – від нервово-психічної стійкості до девіантної поведінки. Особливе місце процеси оцінки адаптаційних можливостей організму набувають упродовж шкільного періоду життя, оскільки він піддається численним стресовим ситуаціям, біологічно-обумовленими кризовими періодами, потребою у самовизначені, інтенсивними процесами формування здоров'я, психіки, власного «я» тощо.

Метою нашого дослідження було вивчення основних показників адаптації учнів 11-х класів середньої загальноосвітньої школи до навчання з використанням багаторівневого особистісного опитувальника «Адаптивність», який призначений для оцінки адаптаційних можливостей особистості з урахуванням соціально-психологічних та деяких психофізіологічних характеристик. Останні відображають узагальнені особливості нервово-психічного і соціального розвитку.

У ході дослідження було проведено опитування 36 учнів віком $16,25 \pm 0,07$ років, серед яких 17 хлопців та 19 дівчат. Усі опитувані знаходилися в однакових умовах навчання, без попередньої підготовки до опитування, посеред навчального семестру, під час занять. Опитані показали високий рівень достовірності відповідей із середнім показником 2,91 бала. Тобто, отримані нами результати цілком відповідають статистично вірогідним даним і можуть адекватно бути оцінені.

Отримані нами результати свідчать, що 75% (27 опитаних) мають низький рівень адаптації, а 25% (9 опитаних) – задовільний рівень адаптації. Це свідчить про те, що 3/4 опитаних нами одинадцятикласників можуть мати нервово-психічні зриви, характеризуються низькою нервово-психічною стійкістю, часто конфліктні, можуть допускати асоціальні вчинки і потребують постійного спостереження (з боку батьків, вчителів, психолога). Водночас, лише кожен 4-й одинадцятикласник міє відносно невисоку емоційну стійкість, успіх його адаптації до навчання залежить від умов середовища, крім того ці особи можуть мати прояви агресії, конфліктності та часто вимагають індивідуального підходу.

Рівень нервово-психічної стійкості учнів 11-х класів знаходився в межах від вкрай високої нестійкості (30,55%) до достатнього рівня (2,78%). Проте у більшості опитаних цей рівень досить посередній з окремими ознаками нервово-психічної нестійкості. Це може означати, що у більшості одинадцятиклас-

ників спостерігається недостатня толерантність до психічних і фізичних навантажень, ускладнена адаптація до нових умов життєдіяльності, що може супроводжуватися тривалим погрішенням функціонування організму в цілому і зниження професійної працездатності та здатності навчатися.

Комуникативні здібності опитаних нами учнів 11-х класів показали у 36,11% досить низький рівень, у 50% – середній рівень і лише у 13,89% – достатній рівень. Це вказує на те, що третина респондентів мають низький комунікативний потенціал з досить важким пристосуванням до нового колективу, труднощами у побудові міжособистісних контактів, схильністю до підвищеної конфліктності та хворобливою реакцією на критику. У половини учнів 11-х класів комунікативний потенціал знаходиться на середньому рівні, що полягає у відносно легкому пристосуванні до нового колективу, адекватною реакцією на критику і практично відсутнію здатністю до конфлікту. Водночас, кожен восьмий одинадцятикласник цілком легко «вливається» у новий колектив, налагоджує контакти і здатен до корекції власної поведінки.

У 30,56% опитаних одинадцятикласників рівень морально-етичної нормативності виявився недостатнім. Такі підлітки не прагнуть дотримуватися загальноприйнятих норм поведінки, не орієнтуються на думку оточуючих, а особисті інтереси часто у них переважають над колективними. 19,44% опитаних мають задовільний рівень соціалізації, а у 50% – виявляється достатній рівень соціалізації. Ці учні орієнтовані до дотримання прийнятих у суспільстві норм та правил поведінки та спілкування, притримуються корпоративних вимог і, відповідно, групові інтереси, як правило, переважають над особистісними.

Підлітковий період, зокрема вік 15-16 років, характеризується досить бурхливою перебудовою як фізіології, так і психології у дітей. Це супроводжується різкими коливанням настрою, змін поведінки та ставлення до оточуючих. У цей період частим проявом дезадаптації є схильність до девіантної поведінки, тобто схильності до правопорушень і нехтування загальноприйнятими нормами. Аналіз проведеного нами опитування показав, що у 72,22% одинадцятикласників відсутні ознаки відхиленої поведінки, у 16,67% є окремі ознаки девіантної поведінки і лише у 11,11% опитаних є досить чіткі ознаки девіантних форм поведінки. У таких учнів можуть бути прояви яскраво виражених агресивних реакцій відносно оточуючих, вони часто нераціонально будують взаємостосунки з оточуючими та старшими за віком.

Висновки. Таким чином, проведені нами дослідження свідчать про досить низький рівень адаптації учнів 11-х класів до процесів навчання, що супроводжується значною нервово-психічною нестійкістю, пониженою комунікативністю, середнім рівнем соціалізації у колективі та суспільстві, недостатнім рівнем моральності та етичності, проте досить низькою конфліктністю і схильністю до девіантних форм поведінки. Це потребує певних заходів корекції, підвищеної уваги з боку вчителів, батьків, часто – лікарів та психологів.

Література:

1. Вовк В.М., Приймак А.Ю. Адаптация и закономерности её влияния на процесс преемственности здорового образа жизни старшеклассников и студентов первого курса // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2013. – № 8 – С. 17-20.
2. Сергета І.В., Мостова О.П. Медико-соціальні аспекти навчальної адаптації та стан здоров'я учнів шкільного віку // Актуальні питання педіатрії, акушерства та гінекології. – 2013. – №2. – С. 20-22.
3. Маклакова А.Г., Чермяніна С.В. Многоуровневый личностный опросник «Адаптивность» (МЛО-АМ) // Практическая психодиагностика. Методики и тесты. Учебное пособие. Ред. и сост. Райгородский Д.Я. – Самара, 2001. – С.549-558.
4. Чистенко І.Г. Особливості адаптації учнів різних вікових груп до стресових чинників // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Сер.: Психологічні науки. – 2013. – Вип.114. – С. 204-207.
5. Мостова О.П. Особливості перебігу процесів психофізіологічної та психічної адаптації та проблемні питання оцінки стану здоров'я учнів шкільного віку // Здоров'я дитини. – 2013. – №3(46). – С. 69-73.

Нугманова Р.Т.

*преподаватель Уральского гуманитарного колледжа
(Казахстан, ЗКО)*

ФОРМИРОВАНИЕ ПРОФЕССИОНАЛЬНЫХ КОМПЕТЕНЦИЙ В ПРОЦЕССЕ ПРОИЗВОДСТВЕННОЙ ПРАКТИКИ

Школьная жизнь ребенка начинается с шести лет. У ребенка резко меняется социальный статус и окружение, другой вид деятельности выступает на первый план, потеснив игру. Ребенок шестилетнего возраста еще недостаточно готов к обучению в школе как психологически, так и физически, а значит и перечисленные показатели у него недостаточно сформированы. Поэтому задача учителя – определить основные этапы и задачи психологического сопровождения первоклассника и своевременно оказать ему необходимую помощь.

Большой вклад в формирование профессиональных компетенций оказывают учебная и производственная практика. Практика «Первые дни ребенка в школе» имеет цель: обобщение и систематизация теоретических знаний, полученных при изучении педагогики, психологии; формирование соответствующих умений. Студенты под руководством учителя первоклассников в процессе прохождения практики осваивают различные виды деятельности: знакомятся с содержанием и организацией подготовки учителя начальных классов к началу